

Sportvisserij Nautilus Vlissingen

Visgids Wrakvissen

(Al dan niet op anker!)

Sportvisserij Nautilus
Vlissingen

Ankervissen
Wrakvissen
Scholvissen
Makreelevissen
Haaivissen
Combitrips

+31 (0)6 - 4088 6320 wrakvissen@zeelandnet.nl
www.sportvisserijnautilus.nl

Haal meer uit het vissen op wrakken!

Wrakvissen,

Wrakvissen is niet nieuw. Het bestaat wereldwijd al heel lang. En Nederland lijkt, samen met o.m. Denemarken en het Verenigd Koninkrijk, wel ideaal om te gaan wrakvissen ... er liggen er genoeg.

Wie wel eens op wrakken heeft gevist, kwam er al snel achter dat wrakvissen meer inhoudt dan het op en neer halen van een stel muppets, veren, of een shad. Jawel op de ideale dag, met de ideale omstandigheden, maakt het allemaal niet zoveel uit ... zou je denken. Ook materiaalverlies hoort er bij, vinden we.

Scherp vissen betekent ook risico nemen. Weinig vis vangen? Ook dat gebeurt. Niets aan te doen? Er zijn van die dagen ja. De factoren weer, getij en tijd van de dag zijn hele belangrijke factoren bij het vissen op en de weg naar de wrakken. Je moet er ook naar toe he? En weer veilig naar huis ... Dus safety first! En laten we wel wezen, niet iedereen vindt vissen nog leuk als er golven van 1,50m. Staan.

En om eerlijk te zijn, ook wij hebben liever een spiegelglad zeetje, dat vaart en vist wel zo lekker. Maar laten we eens kijken wat er zoal gebeurt op een "normale" mooie visdag.

Vroeg in de ochtend staan er een 12-tal mensen op de kade te wachten, het is nog donker.

Eenmaal aan boord is er koffie en het schip gaat door de Vlissingse grote sluis. Het wordt een lange tocht, maar toch zeker een uur korter dan anders, want we zijn aan boord op ons snel schip, een voormalige patrouilleboot van de Franse kustwacht. Het is prachtig weer en het wordt nog mooier als de zon achter ons opkomt. Was de natuur altijd maar zo vriendelijk.

De zee is spiegelglad en we maken vaart. Letterlijk zeeën van tijd om de hengels klaar te maken, dus ook tijd genoeg om een paar stevige boterhammen naar binnen te werken, want straks gaat het gebeuren.

Langzaam verdwijnen Westkapelle en Breskens uit het zicht achter ons en wordt de zee blauwer. De wrakken die we gaan bevissen liggen ver van de kust, vandaar het vroege uur en vandaar een stevig tempo. Laat die pk's hun werk maar doen! En met "verre wrakken" bedoelen we ook echt ver, op een dikke 50 mijl+ !

Gestaag tempo, visverhalen, de een nog mooier dan de andere en nog meer koffie, verdrijven de tijd. Eenmaal in de buurt gekomen van het eerste wrak worden we wat stiller . Om ons heen grote schepen aan de horizon.

De hengels worden nog een keer gecheckt. Je kent dat wel, beetje ervaring hebben of niet, beetje de kunst afkijken van een ander, twijfel of het de goede setup is voor vandaag

...

De een gaat vissen met een beaasde verenpaternoster, zijn buurman met een soort maxi sabikis, de ander heeft een pilker met een zijlijntje daarboven met een muppet en weer iemand anders vist zonder tierelantijnen met een enkele shad. Oranje en geel voeren als kleuren de boventoon, merken we.

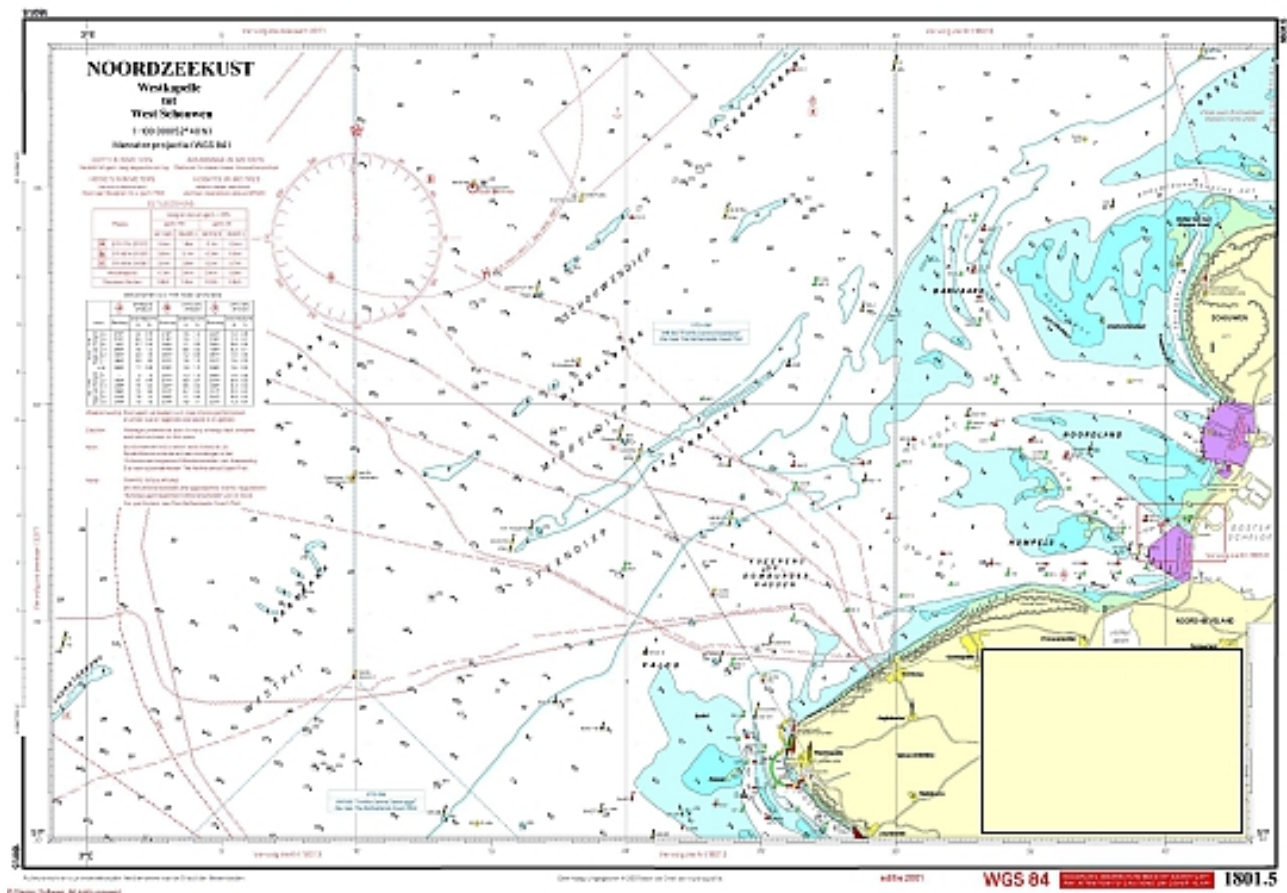
Verkenning

Bij het wrak aangekomen, geeft onze schipper van dienst eerst een rondje van de zaak. Nee niet nog eens koffie, die hebben we al op, maar hij vaart eerst langzaam over het wrak heen om te kijken hoe het erbij ligt. Hij kijkt ook naar de stroming en de wind en

besluit hoe hij over het wrak heen gaat driften en vertelt wat voor wrak het is. Er worden 1 of meerdere waypoints vastgezet om de route te kunnen bepalen. Meer dan eens vertelt de schipper hoe de vlag erbij staat, welke obstakels er zijn en wat zich om het schip heen bevindt.

Je wilt niet weten wat en hoe je het daar beneden soms aantreft. Nou eigenlijk willen we het wel weten ... Netten, hele boomkorren soms, wargarens en een hele hoop onduidelijke obstakels van stenen, stalen balken en zelfs nog een ander wrak dat tegen het beoogde aan ligt.

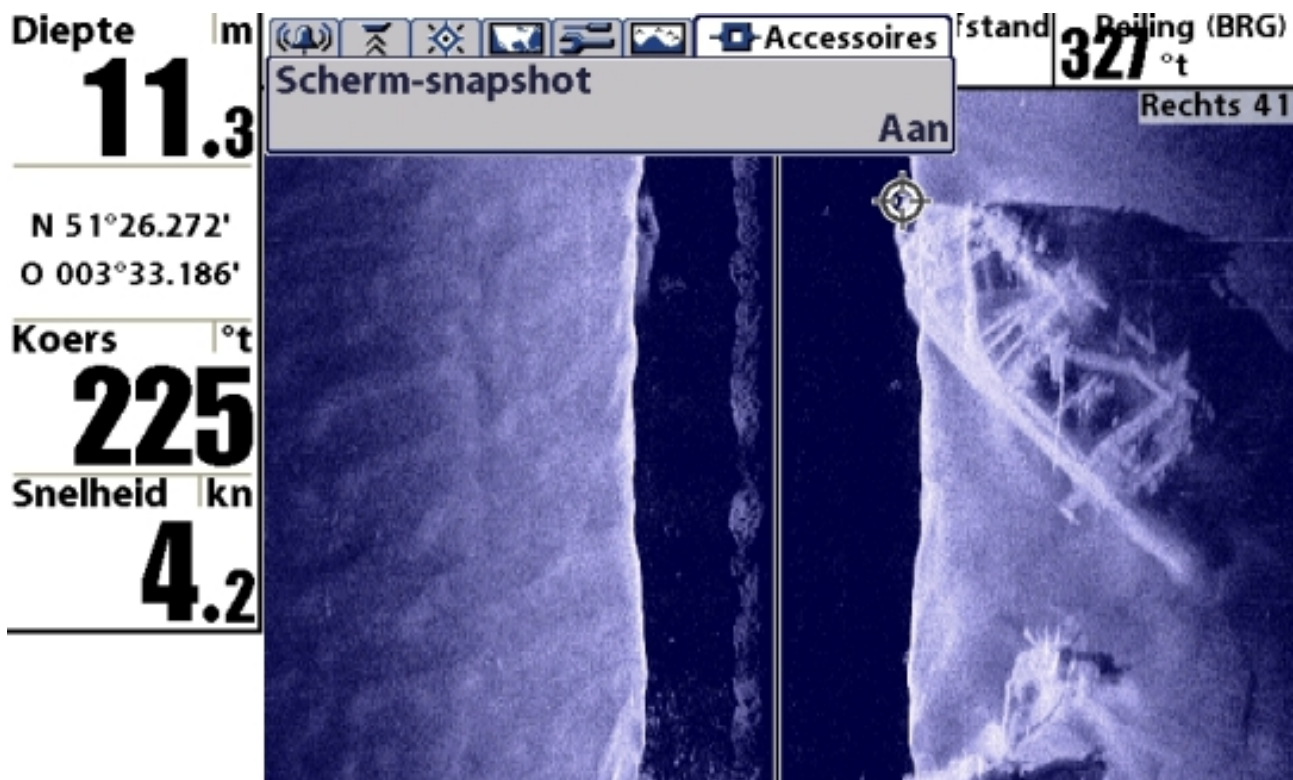
Wrakken die compleet in puin liggen, een hoopje schroot met wat stenen, andere die bijna nog net zo gaaf zijn als de dag waarop ze zijn gezonken. Sommige wrakken zijn perfect te bevissen, geen echte uitsteeksels, nauwelijks netten er op en mooie slijpgeulen voor en achter. Andere zijn een nachtmerrie.(mag je 1 keer raden waar de meeste vis op zit ...)

Wie kent de beelden niet van duikers die een wrak bevrijden van netten en menig vistuig. Zo niet in dit geval, want hier zijn we kort geleden ook al eens geweest en met succes, zoals onze facebook-beelden vertellen. Zodra het eerste sein wordt gegeven gaan de vistuigjes te water (even tellen hoe lang je vistuig erover doet om de bodem te raken of het wrak is wel zo handig!) Even later staan er twee, drie opvarenden met een kromme hengel, ... vis !! Hier een mooie gul, verderop twee horsmakrelen en daarnaast ook een gulletje, net niet aan de maat.

Hmmm, dit was korte run ... Er was meer te zien op het scherm dan dit, maar het stroomt ook nog wat hard. Een knoop meer of minder maakt al heel veel verschil ... Gelukkig niemand vast ... dus goed opgelet. De tweede run begint een paar meter verder weg van het wrak. En een tikje naast het eerste waypoint, andere route, nieuwe kansen ... Diepte ca.32 meter, boven het wrak 7 meter minder, het spul heeft even tijd nodig om te zakken.

En ja de eerste hengel staat krom, het wrak tekent zich op het scherm mooi af, nu zou het moeten gebeuren ...

Her en der staat een visser zijn best te doen en komt er enkel visje boven. Er zit een pollack bij, weer een makreel, een paar grote steenbolken, geen gul dit keer. Zo worden er een aantal runs gemaakt en vangen we nu nog wel wat steenbolk, maar het houdt niet over. Kennelijk zwemt er boven het wrak wat pollack (maar niemand vist er speciaal op) en zit de vis meer in of onder het wrak, dan er boven en naast.

We besluiten dit wrak **nu** maar even voor gezien te houden en stomen op naar het volgende ... Hmm ... iedereen heeft wel wat vis gevangen, zij het dat de vangst aan mooie gul achterbleef op de verwachting.

Maar het kan ook anders!

En dat bewijst wrak nummer 2 niet lang daarna. We vissen in een gebied waar tientallen wrakken liggen. Grote en kleine, oude (ww.1 en ww.2 en daarvoor), en veel jongere, allemaal met hun eigen, vaak droeve, verhaal.

Wrakken zijn oases in een zeewoestijn met net zoveel heuvels en dalen als de Sahara ... zand, veel zand, stenen soms, of harde klei, modder ... Vissen vinden er schuilplaatsen en voedsel terwijl het zeelandschap eromheen bar en boos is. Heftige stroming, complete zandstormen, die pas afnemen naarmate het tij vordert. Hier heersen de natuurwetten van de open zee.

De schipper heeft het vandaag zo uitgekiend dat we een flink deel van de dag wat minder stroom hebben en een verminderd tij. Dat geeft ons de tijd om langer (vooral langzamer) te kunnen vissen ... en dus effectiever. Weer het ritueel van een drift zonder te vissen, positie bepalen en idd. er tekent zich een en ander af op het scherm.

En dat is te merken. Bij de eerste de beste drift wordt er flink gevangen. Mooie gulletjes, van net niet of net wel aan de maat. Ook horsmakreel en makreel komt boven. Maar op het achterdek staat iemand die wat anders doet. Geen veren, shads of pilker, geen grote oranje muppets, maar ? ... pieren. Zodra er wordt gedrift, wordt de lange onderlijn achter het schuivende ankerloze gewicht(lood) op de bodem gelaten. Twee forse zeepieren op de haak en daaroverheen een donkergroene muppet. Naast zich heeft deze visser een zelfde onderlijn klaarliggen en een met twee haken, die ook zo zijn uitgerust.

Wat opvalt? Er wordt lijn gegeven en met regelmaat even de hengel gelicht. Waarom? Beweging = aandacht. En ja hoor, binnen de kortste keren, zelfs nog in het begin van de eerste drift een mooie gul. En het wrak tekent nog niet eens op het scherm ... Even flink doorhalen dus ... Gulletje aan dek ... Nog tijdens deze drift wordt de onderlijn even gecheckt en zodra het wrak van het scherm af schuift, gaat het aas weer naar de bodem. Deze visser heeft meer met dat bijltje gehakt ... Zelfde spelletje, eerst laten liggen vlak achter het wrak, dan even verplaatsen, even wat strakker lopen van de lijn en weer duurt het niet lang of de hengel staat krom en komt er weer een maatse gul boven. Aan het einde van de dag zou blijken wat vandaag de beste tactiek was ...

En nu niet meteen denken dat je alleen met aas succes zult hebben. Absoluut niet. Maar het kan op sommige dagen, wel eens het verschil maken, zeker wanneer er een rustige drift mogelijk is en er heel geconcentreerd wordt gevist. Deze methode, die wij voor het gemak maar – de Engelse methode - noemen, wordt in ons omringende buitenland heel veel toegepast. Maar nog eens wat anders

Diepte |m| 41 Links

9.9

N 51°28.012'

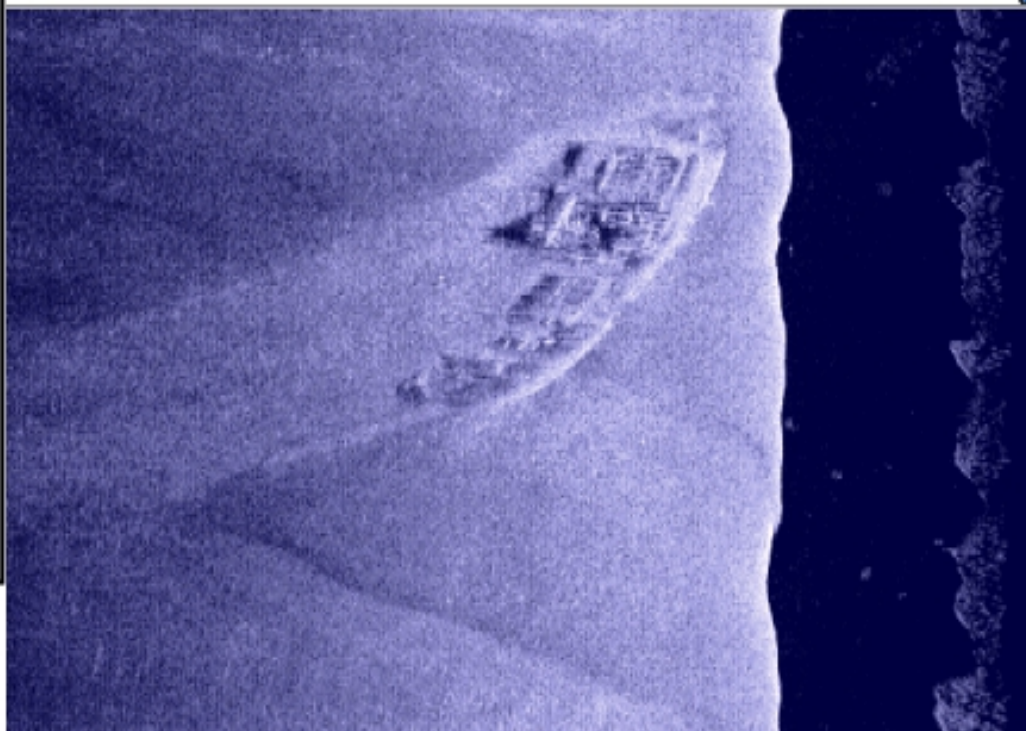
O 003°30.275'

Koers |°t

107

Snelheid |kn

5.6

Op de bodem vissen naast, voor of achter een wrak vergt een ietwat andere aanpak dan het zogenaamde jigging.

Een drift net langs een wrak is voor de methode met aas uiteraard ideaal. Daarnaast is de kans op andere vissoorten dan gul, vrij groot. Kunstaas heeft een voordeel bij het vissen in of vlak boven het wrak. Goed bestuurbaar en bij aanwezigheid van nogal wat (vis)concurrentie, een toppertje.

In de slijpgeul voor en achter wrakken huizen soms ook andere vissen, vissen die je met kunstaas wellicht wat minder snel zult vangen ... en dan ligt het voordeel bij het vissen met aas tegen de bodem. Geen wet hoor, steenbol kan een plaag zijn, maar er zijn van die dagen ... Het geurspoor van het aas kan vis aansporen toch te azen, ook al staan ze min of meer "uit". Daarom zijn de periodes kort voor het stilvallende water en erna, of dat nu hoog of laagwater is, belangrijk. Zelden veel vis zien vangen als alle lijnen in – no time – schuin staan en de reis boven het wrak maar enkele seconden duurt.

Soms, heel soms, ligt een wrak dwars op de stroom. Gevolg: een enorme slijpgeul aan beide zijden. Stroomafwaarts van zo'n wrak is het dan goed vissen als de felle stroom er eenmaal uit gaat. Kwestie van timen om er te zijn wanneer de omstandigheden het gunstigst zijn.

Bij het vissen met aas op de bodem komt dat wat minder nauw. En dat opent een nieuwe scala aan mogelijkheden.

Er zijn eigenlijk ruwweg drie soorten tuig waar mee gevist wordt.

Kunstaas, zoals Shads, muppets, veren of lepels al of niet gevist aan langere haaklijnen, of in paternostervorm.

Beaasd (kunstaas), zoals een verenpaternoster met grote haken, in combi met strips vis, muppets, pieren, zagers of andere vis, of een beaasde pilker. Daarbij is een wrakkentuig bestaande uit een drietal felkleurige muppets, of juist van een bescheiden kleur en beaasd met pieren, tappen of stripjes vis.

En tenslotte het vissen met aas op de bodem rondom het wrak. Dat kan in ledger vorm (schuivend met of zonder afhouders) en vast, zoals de flying collar rig. (Zie onze gids voor wat meer gedetailleerde informatie). Het valt niet altijd mee om de juiste materialen te kiezen, niet elke dag is hetzelfde en om verschillende vissen te vangen, zul je ook verschillende vismethoden moeten toepassen. Daar zijn wij dan weer voor. Wij weten (uit ervaring) welk vistuig op een beoogd wrak de meeste kansen geeft.

Dus wil je advies? Vraag het de schipper. Bovendien hebben wij materialen aan boord. Dus ook de minder ervaren sportvisser kan bij ons terecht. En bedenk wel, wie zich snel kan aanpassen aan de heersende omstandigheden ter plaatse, vangt gegarandeerd meer vis. Wij kennen genoeg klanten die zich dagen op zo'n trip voorbereiden en niets aan het toeval overlaten. En dat scheelt ... enorm.

Ook, en dit is wel heel belangrijk, is het zaak je weg door het wrak heen te voelen. Gevlochten lijn helpt hierbij. Direct contact met je lood, de shad, de pilker is uitermate van belang. Wrakken zijn hongerig, sommige zelfs uitgehongerd! Daarmee bedoelen we dat bij de minste geringste onoplettendheid je met je spul in het wrak en wat daaromheen hangt terecht komt, wat het onverbidelijke einde van het vistuig betekent, tenzij ... Tenzij je heel scherp op de instructies van onze schippers let en alert bent. Ideaal is het vissen met een oog op de dieptemeter als dat kan. Zodra je, bij het jiggen, of vissen met een lange onderlijn, het wrak "voelt" hef je vlug de hengeltop en laat deze daarna weer

voorzichtig zakken. Wie niet waagt die niet wint. Wat je ook doet, het driftig op en neer halen met hele grote uithalen, maar liever niet. Je verliest daardoor de controle over je vistuig.

Bij het vissen met strips vis of ander aas, is het zaak de vinger op de spoel van de reel te houden, als je daarmee vist. Doe je dat met een molen, dan is de lijn in de hand houden ook een optie. Op die manier kun je wat lijn laten gaan, wanneer dat nodig is om contact met de bodem of het wrak te houden. Bij aanbeet rustig de lijn in de beugel of de reel in zijn werk. Enorm doorhalen is vaak niet eens nodig. Rustig en bedaard ophalen om de haak te zetten en vis uit het wrak te houden is het devies. Geen gehengst of gehaast binnendraaien. Menig vis ontsnapt door toedoen van de hengelaar. aan de andere kant ... En oh ja, zit je toch vast in het wrak? Een stevig stuk hout(steel) bidt uitkomst.

Draai de lijn er minimaal tien keer omheen en laat het gewicht van het schip het werk doen. Slipt de lijn namelijk op dat stukje hout dan bestaat het gevaar dat je niet alleen het tuig beneden verliest, maar ook het stuk lijn tot aan je hengel! Nog een goede reden om reservetuig visklaar paraat te houden ... Enne ... gevlochten lijn om een hand slaan en dan door je hand laten glijpen? Er zijn er velen voor u die de gevolgen daarvan al hebben ondervonden, liever niet dus. Bij nylon? Ook niet. Het visgewicht een zwakker lijntje verbinden met de rest van het tuig kan uitkomst bieden, je verliest zo alleen dat gewicht en haalt mogelijk de vangst toch nog binnen. Deze "Rotten Bottom " techniek wordt veel toegepast op plekken waar de bodem en/of het wrak bekend staan om groot risico op verlies van vistuig.

Voor anker

Niet lang nadat de meesten aan boord weer wat vis hebben gevangen en hun soep hebben genuttigd, nemen we een besluit. We gaan voor anker en wel voor dit wrak. Het ligt precies recht in de stroming met de achtersteven naar ons gericht en de slijpgeul erachter is behoorlijk diep. Het is een flink wrak. Zelfs zo dat de achtersteven van dit voormalig op zijn kant liggend koopvaardijship aardig uitsteekt boven de gevormde kuil. En daar vissen wij nu naar toe. Ideaal om het aas, dat hebben we bijna altijd bij ons bij een wrakentrip, naar het schip toe te laten stromen, nadat we een heel eind opstrooms van het wrak ons anker hebben laten zakken. Dat lukt deze keer prima, er staat nauwelijks wind, maar dat is ook wel eens anders.

We liggen letterlijk net voor het diepste deel van de slijpgeul. Zo kan iedereen, mits een beetje doorgeschoven naar de achterzijde met 1 hengel naar het wrak toe vissen en zelfs

een beetje aan de zijkant ervan. Beoogde soorten? Tsja, eigenlijk weet je dat nooit ... gul? rode poon, wijting, steenbolk, leng misschien? Gelukkig werkt de wind mee en blijven we keurig op zijn plaats. We zijn wel bezig om te kijken of het ook met twee ankers kan, zodat we zelf iets meer in de hand hebben hoe ons schip ligt, maar dat hangt af van veel factoren ter plekke. Soms is de bodem zo hard dat zelfs het hoofdanker krabt. Met een wrak in de buurt wil je dat echt niet! Ideaal als er een olopend hellinkje is ...

Voordat de tuigjes overboord gaan, geen kunstaas dit keer, een korte instructie door de schipper. We binden het aas, inktvis en mesheften dit keer, maar uiteraard ook met de gevangen makreel, horsmakreel en de steenbolk in strips op de haak, om te voorkomen dat kleine wijting en steenbolk die haak snel leeg vreten. Aasnaalden en baitingtools zijn er, dus maakt iedereen zijn aas op die manier klaar. Strip inktvis of makreel daarbovenop een mesheft en binden maar. Dat gaat vrij aardig, al doende leert men en de eerste tuigjes hebben al snel de bodem bereikt.

Hengel in de hand, liever nog, lijn in de hand net boven de molen, en wachten op het eerste teken van leven. Dat duurt niet lang, links wordt een aanbeet gemist, twee anderen daarnaast hebben er vis aan. Het schepnet komt eraan te pas. Twee mooie gullen. Nu komen ook de anderen in actie en komt er, niet geheel tot onze verrassing, meer vis boven dan bij het driften. Kennelijk lag de vis wat dieper onder het wrak. Ook niet vergeten dat kleine wijting en steenbolken die de bescherming van een wrak zoeken, het stapeldieet van de gul zijn. Daarom zwemmen ze daar!

Verrassing

Soms is de zee gul en dat is vandaag ook zo. Wel niet allemaal top formaten maar wel leuk gevangen. En als klap op de vuurpijl een verrassing. Driftige tikjes op de hengeltop van de sportvisser, die in het midden achterop staat, doen vermoeden dat er klein spul aan zijn aas zit te knabbelen. Weer wat getril en de man besluit zijn hengel op te pakken en de boel eens te controleren. En dat is maar goed ook, want zijn hengel staat plotseling krom en de slip van reel doet zijn werk. Meteen hengel heffen om de vis uit het wrak houden is het devies en dat lukt deze keer. Met behulp van een reel is dat vrij simpel, dat wel ... Heftig gestomp op de hengeltop. Wat zou het zijn? Een vis die wij nog niet veel gezien hebben bij wrakentrips! Een conger!. Niet groot, maar toch makkelijk meer dan een meter. Wel even oppassen met onthaken. We nemen hem niet aan boord maar onthaken hem met een T-bar. Wil je vermijden dat een echt flinke conger je visdek onveilig maakt en iedereen zo'n beetje de tarantula staat te dansen? Onthaak ze buitenboord. Vlijmscherp die tanden en kaken als een bankschroef. Klusje geklaard! We vermoeden dat de wrakken die nog wat meer in het zuiden liggen wel wat meer congers bevatten(en wie weet of we daar nog eens aan toekomen?), maar het begin is er. Enne we hebben ook al onder de Walcherse kust op conger gevist. Nog zonder succes, maar dat komt, vast wel. De stemming aan boord is opperbest. Dat mag ook wel en terwijl de schipper het middagmaal opdient en iedereen zijn vis heeft verzorgd(daarover later meer) wordt het tijd eens de terugweg te ondernemen, met nog een stopje tussendoor boven een wrak waarvan bekend is dat er soms dikke zeebaarzen rondzwemmen ...

Niet thuis en toch thuis.

Zoals gezegd, op weg naar huis nog een wrakje in gedachten. Eerst maar eens tellen wie wat en hoeveel er gevangen is, iedereen met vis en tevreden rode koppen. Meer dan 40 maatse gullen(heel wat te klein spul ging terug) waaronder enkele hele mooie. Een paar pollakken, flink wat makreel en horsmakreel, 1 zeebaars en een conger.

Geen topdag zegt u? Nee het kan gekker, maar de variatie aan vis en het toepassen van verschillende vismethoden geven genoeg reuring aan boord. En dat is eigenlijk ons doel. Een dag vissen op verre wrakken zo indelen dat iedereen aan zijn trekken komt. Wij met het opzoeken van de beste stekken, de opvarenden die niet gehinderd door "ik-vang-ALTIJD-veel-virus, bereid zijn een experimentje te wagen. En nog eens wat. De gul is terug van weggeweest. Tijden lang viel er niet veel gul meer te vangen, maar gelukkig loont het weer om naar de wrakken te gaan. Wij zijn er blij mee, erg blij zelfs. Met een paar mooie snelle boten in de vloot, kunnen we het avontuur aan. Er staat nog veel op een kladje, maar plannen hebben we zeker! 1 daarvan is het varen met onze snelle rib. Al zoeken we er wel de dagen voor uit dat het echt kan. Snel op de stekken en naar de laatste ervaringen ermee, gaat het top!

Zeebaarsss!

We zijn alweer een dik half uur huiswaarts aan het varen en het duurt niet lang of we zijn in de buurt van het beloofde wrakje. Het is nu een uurtje na laagwater maar er loopt nog geen felle stroom. Op dit soort dagen is het aangenaam vissen op de wrakken. Maar of de zeebaars er ook zo over denkt? Met zo min mogelijk lawaai laten we ons schip een heel eind voor het wrak tot stilstand komen. Dit wordt een run "in one!" Bijna iedereen vist nu met een pilkertje of een flying collar rig(lees de beschrijving in onze visgids) met een enkele grote witte veer(of onverzwaarde shad) om boven het wrak te vissen.

Ook verzwaarde shads (sidewinder) van zo'n 60 gram gaan te water. Het duurt niet lang of de eerste heftig bonkende zeebaars wordt binnengehaald. Er moet geschept worden, het is een flinke! Wij zijn nog niet thuis, maar de zeebaars wel! Ongelooflijk harde rukken, her en daar knarst de slip van een molen. Er wordt zeebaars gevangen, maar net als iedereen er minimaal eentje heeft, houdt het op. Even plotseling als het schip veranderde in een ongeordende heksenketel, valt het stil. Kennelijk is er teveel lawaai. En daar zijn zeebaarzen allergisch voor. Wij niet van zeebaars dus toch maar weer een nieuwe drift ingezet, er komt een verdwaald makreeltje boven, de zeebaars is vertrokken. Was toch even leuk! En het breekt de terugtocht. Niet dat we niks te doen hebben, want er

wacht nog een klusje. Schoonmaken van de vis. De meesten hebben hun gulletjes meteen na de vangst al na een tik op de kop van de ingewanden ontdaan en dat spul in een emmer laten staan. Ook de kieuwbogen zijn doorgesneden. Sommigen hebben een paar melkpakken ijs bij zich in een koelbox. Het hield eerst de mondvoorraad koel, maar nu komen ze goed van pas om de vis te koelen. Het is zaak goed voor de vangst te zorgen. En nu het net zomer is, wordt koelen belangrijk.

Sommigen fileren hun vis meteen en verpakken hun fileetjes in meegebrachte hersluitbare plastic zakken. Anderen laten de koppen aan de hele vis, maar maken de vis nauwkeurig schoon en spoelen de laatste restjes goed af. Zij bewaren die koppen om daar samen met de graten, later een visfond van te kunnen trekken. Slim! En zo is iedereen bezig en is inmiddels de kust weer in zicht en wordt het drukker op het water. Nog een halfuurtje en de sluizen zijn weer in het zicht. Stuk warmer hier dan op volle zee! En dat is zo vaak het geval. De kleding die je aan hebt kun je uittrekken, maar ben je wat dun gekleed, dan blijkt op volle zee het net effe fisser te zijn. Wees daarop voorbereid!

Het was een mooie dag Voor ons, de schippers, voor de klanten, want er werd gevangen. Binnenkort maar weer eens een zeebaars trip, met de rib, de catamarans en ons grote schip, van de voormalige Franse kustwacht. Of misschien wel allemaal. Want zoveel is zeker, WIJ gaan op avontuur! Gaat U mee?

Tips voor het wrakvissen:

Zorg ervoor voldoende informatie van de schipper te krijgen(lees dus de info op de website) met wat voor tuig en hengeltype het best kan worden gevestigd. Veel meer dan een 20/30 lbs klasse hengel is niet nodig. Pas de lijnsterkte op de reel of de molen daar aan. Het heeft geen zin 20 pons lijnen te gebruiken op 30 pons materiaal, wat men benut de kracht van de hengel zo nooit optimaal. Andersom: is de hengel van 12-15 pons klasse en de lijn heeft een trekkracht van 40 pond, dan is bij een vastloper de kans dat de hengel wordt overbelast niet ondenkbaar. Eens te meer wanneer de slip niet op de kracht van de hengel is afgesteld. Die kan breken.. Door schade en schande wijs worden? Je kunt dat beter voorkomen.

Zorg voor voldoende warme kleding, ook in de zomer. Regenpak mee. Het is een lange tocht heen en een lange tocht terug. Bent u er niet zeker van of zeeziekte kan toeslaan, neem dan reistabletten in en/of vraag om advies bij een apotheek welke soort het beste is.

Neem een variatie aan onderlijnen mee. Ook shads, sidewinders, muppets, kant en klaar onderlijnen voor het vissen met aas en grote verenpaternosters, kleine en grote pilkers en lepels. Heeft u al dat materiaal niet? Wij wel en het eerste tuigje zit bij de prijs inbegrepen!

PAS OP! Hoewel het schoonmaken van vis belangrijk is, is het omgaan met een fileermes op een snel varend schip best link. Ga er dan ook (als dat kan)bij zitten! Snijvrije handschoen is ook aan te bevelen. Maak uw vis(vooral, gul, wijting en makreel) zo snel mogelijk na de vangst schoon maar laat het visafval aan boord zolang we van wrak naar wrak gaan, of zoekende zijn naar scholen zeebaars e.d. Eenmaal de weg naar de thuishaven ingezet kan het spul overboord ... De ervaring leert dat scholen jagende vis, ook meeuwen aantrekken of Jan van Genten. Al dat krijsende spul ziet onmiddellijk en van zeer grote afstand dat er visafval overboord wordt gegooid en duikt daarop. Vogels komen in de vislijnen, met alle ellende van dien en de schipper van dienst is de jagende vis kwijt, immers de meeuwen zwerven er nu niet meer boven.

Soms, heel soms, lijkt het wel alsof je in de film "The Birds" van Alfred Hitchcock terecht bent gekomen. Krijgende meeuwen, duikende visdiefjes, en Jan van Genten, in een dichte wolk rondom het schip, op zeker dat daar makreel of zeebaars onder zwemt ...

Koelbox mee!

Hoe vaak zien we niet dat vis niet of niet op tijd wordt schoongemaakt. En dat is zonde. In de zomermaanden is het gewoon verstandig de vis een goede behandeling te geven om met het beste resultaat thuis te komen. Leg flessen water of melkpakken met water in de diepvries en neem die in een ruime koelbox mee.

Wij hebben de emmers wel om te spoelen of de ingewanden te bewaren tijdens dat we nog vissen. Eenmaal schoon kun je de schone vis het beste in plastic zakken onderin de koelbox leggen en de koelpakken er bovenop. Zo komt de vangst ook vers en gekoeld thuis aan en kan de verdere verwerking beginnen. Een wrakcentrip is een investering. Wij investeren er in onze klanten vlot en nauwkeurig bij de wrakken te brengen. U als klant investeert in de kosten en het materiaal(of het onze) en heeft graag een mooi resultaat. Win win zeggen wij. We gaan er in ieder geval ons stinkende best voor doen!

Team Nautilus, Rien van Nunen / Johnno

--- 2023 Sportvisserij Nautilus / Rien van Nunen / Johnno ---

<https://www.worldseafishing.com>

<https://www.seaangler.co.uk>

<https://www.go-saltwater-fishing.com/wreck-fishing.html>

<http://www.sportvisserijnautilus.nl/>
